

Begrundelse

Det har tidligere været oplyst, at salg af statens aktier i Datacentralen skete med henblik på at finde en strategisk samarbejdspartner. Men forskellige oplysninger i dagspressen den senere tid tyder på, at salget er mere vidtgående, og at der måske endda lægges op til salg af mere end 50 pct., hvorved et udenlandsk selskab vil kunne få bestemmende indflydelse i Datacentralen. Dette kan forekomme problematisk, fordi Datacentralen i dag varetager en række opgaver for det offentlige, og fordi staten ved eventuelt salg af mere end 50 pct. af aktierne ikke længere vil have den samme indflydelse på Datacentralen. Dette må give anledning til bekymring for, hvordan det offentlige fremover kan sikre varetagelsen af de interesser, som det offentlige har i de opgaver, som Datacentralen hidtil har udført for det offentlige.

Svar (26/3 96)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Statens fremtidige indflydelse på Datacentralen A/S er ikke alene knyttet til den fremtidige ejerandel, men i høj grad også til den aktionæroverenskomst, som indgås i forbindelse med handelen.

De interesser, som staten kan være interesseret i at øve indflydelse på, vil typisk omhandle emner som vedtægtsændringer, beslutning om likvidation, fusion eller spaltning, flytning eller salg af selskabets virksomhed m.v.

I det omfang, staten fortsat ønsker at varetage interesser i forhold til Datacentralen A/S, er det derfor ikke alene afgørende for statens fremtidige indflydelse, om den fremtidige ejerandel er over eller under 50 pct., idet aktionæroverenskomsten i realiteten kan sikre staten den nødvendige indflydelse.

I øvrigt vil statens interesser med hensyn til løsning af edb-opgaver for fremtiden – ligesom det har været tilfældet igennem de senere år – først og fremmest skulle varetages via de udbud af kontrakter, hvorpå opgaveløsningerne baseres.

Spm. nr. S 1760

Til arbejdsministeren (21/3 96) af:

Aage Frandsen (SF):

»Mener ministeren i forbindelse med vedtagelsen af puljeordningerne i efteråret 1995 at have informeret Folketinget om eksistensen af ILO-konventioner med eventuel betydning for jobpuljeordningerne, om ILO-retspraksis på området og om den verserende klagesag om offentlig jobtræning, og vil ministeren i bekræftende fald oplyse hvornår og hvordan, og i benægtende fald oplyse, hvorfor der ikke er informeret?«

Begrundelse

Som det fremgår af dagbladet Information den 21. marts 1996, har to jurister anført det problematiske i, at Folketinget ikke blev informeret om vedtagelse af jobpuljeordningerne, bl.a. fordi der verserer en sag mod Danmark i ILO om offentlig jobtræning.

Svar (28/3 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Som spørgeren nævner i sin begrundelse, har dagbladet Information – og også andre dele af pressen – viderebragt to juristers vurdering af den danske regerings adfærd i forbindelse med en klagesag, som den ene af de to jurister, nemlig advokat Christian Harlang, har et ganske indgående kendskab til.

Advokat Christian Harlang indbragte således i 1992 på vegne af Akademikernes Centralorganisation en klagesag for ILO, hvor Harlang hævdede, at 80-kroners-lønloftet i offentlig jobtræning, som blev indført med virkning fra 1. januar 1992, skulle være i strid med ILO's konventioner nr. 87, 98 og 122.

Denne sag har på sædvanlig vis været behandlet af ILO's kompetente organer. På sin session i juni 1994 tilsluttede ILO's Styrelsesråd sig en indstilling fra ILO's Organisationsfrihedskomite om, at klagesagen ikke ville blive gjort til genstand for yderligere overvejelser.

Christian Harlang henvendte sig herefter til ILO's Ekspertkomité med anmodning om, at sagen blev taget op på ny.

For den danske regering har det til stadighed været vurderingen, at der – efter Styrelsesrådets afgørelse i 1994 – ikke på dette område versere-